

DOMOVINA

Izide dvakrat na teden, in sicer vsak tork in petek. — Dvigati naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 3 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petke vrste po 50 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 krun, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Zaradi binkoštnih praznikov izide prihodnja številka „Domovine“ še-le prihodnji petek.

Slavni Teharčani, vrli volilci!

Bodite oprezní in pazite, da ne izgubite gospodarstva nad svojo rodno zemljo, da ne vklonete vratu privandranim tujcem!

Že več mesecev semkaj vre v celi občini in je napeto, kakor ko bi se pripravljalo k grozoviti nevihti.

Kaj pa je krivo temu vznemirjenju? Občinske volitve so tu.

Dve stranki stojite si nasproti ter se bojuje za gospodarstvo teharske občine. — Oglejmo si ti stranki.

Na eni strani so vrli slovenski možaki, kmetovalci, ki ljubijo svoj dom, čislajo svoj materni jezik, ki spoštujejo samega sebe, svojo občino! Kakor so ti vrli gospodarji na svojem posestvu, ter si ne pustijo doma gospodariti od dekel in blapcev, tako hočejo ostati tudi gošpodje v občinskem gospodarstvu ter voliti zanesljive sosede domačine v občinski odbor. — Značajni so ti možje in trdni, ne omajajo jih ne priliznena besede, ne pijača tujcev. — Kakor akala stojijo trdno, in zastoj butajo v njih gospodoželjni tujci in izdajaki nemčurji.

Kdo pa je na drugi strani? V prvi vrsti so nemški in nemčurski uradniki tovarniški in par takih trgovcev in obrtnikov. Nalezli so se že precej slovenskih grošev, minula jim je tista ponižnost, s katero so privandrali semkaj in lovili slovenske groše, vzrastel jim je greben, — postati hočejo v občini gošpodje, češ, mi bomo gošpodarili — ti slovenski kmet, vboga neumna para, pa nas boš poslušal. In če ne, — pritiskali te bomo, saj bomo gošpodarji, a vi hlapci.

Toda teh Nemcev in nemčurjev je premalo, — vas kmetovalcev je preveč.

Iskati je bilo treba pomoči.

Vbogi delavec, četudi se pretaka po tvojih žilah slovenska kri, — poslušen moraš biti, da ohraniš svoj kruh, hlapac moraš biti, moraš ostati in tuliti moraš v nemški in nemčurski rog, če tudi se gre za boj proti tvojemu rod nemu bratu — Slovencu.

Pa tudi vseh nemških in nemčurskih gošpodov z vsemi njihovimi hlapci vred je vam — slovenski kmetje nasproti — premalo.

Treba je bilo še večje pomoči. Združili so se popisani gošpodje s hlapci in delavci vred slednjič še z nemčurji teharskimi, z izdajci, z Judeži-Iškarjoti.

Med dvanajstimi apostoli moral je biti eden Judež-Iškarjot. In med vami Teharčani morajo biti — žalibože — tudi taki Iškarjoti.

In kdo so ti Iškarjoti? Tisti kmetje so, kateri so že davno zgubili zaupanje, spoštovanje vrlih slovenskih možakov teharskih, tisti so, katere so možaki že davno izbacili in spoznali za kukavice! Radi bi zopet živeli čast, radi bi v občinskem uradu se šopirili in zapovedovali, in da to dosežejo, zvezali so se z Nemci in nemčurji in njihovimi odvisnimi hlapci.

So li to značaj? So li to možaki? Ne — nikdar ne!

Kdo bo končno zmagal ali značajni možak ali odpadnik — Judež-Iškarjot?

Zmaga je zmiraj na poštenu strani! — Sploh pa je vse te iz vseh strani skupaj spihane stranke veliko premalo!

Slovenski kmetje ste v ogromni večini! — Samo priti morate k volitvi vsi.

Kaj bi koristilo, če bi vas Slovenci — bilo na stotine več, — če pa bi na dan volitve vi doma ostali, nasprotniki pa vsi prišli. — Potem ste seveda vi tepeni.

Da se to ne zgodi, pridite volit prav vsi in pokažite, da za zdaj še ne daste občinskega gospodarstva tujcem in Judežem-Iškarjotom iz — rok.

Seveda tem le diši tistih 12.000 goldinarjev, katere je slovenski občinski odbor zdaj v šestih letih prihranil. — Zidali bi potem zopet, kar bi še njim zljubilo, seveda tako drago, kakor so zidali šolsko stranišče za 1400 gld. — Beri: štirinajststo goldinarjev.

Tožili bi se radi, pohajali po mestu na občinske stroške, kakor so to že delali, dokler so oni gošpodarili.

Petnajst let so gošpodarili, pa je bilo gotovega denarja komaj 4000 gld. v občinski blagajni. — Slovenci pa so zdaj samo šest let gošpodarili pa imajo 12.000 gld. v blagajni. Če bi bili tujci z delavci in Iškarjoti taki gošpodarji, bi bili morali najmanj 30.000 gld. v blagajni pustiti. To pa niso mogli, ko so stranišča tako drago zidali. — Koliko bi potrebovali ti nemčurji za zidanje cerkve, če že za samo stranišče poldrug tisočak porabijo!?

Vidiš slovenski kmet, tvoji sosede domačini so boljši gošpodarji, zato namreč, ker vedo kako težko se na kmetiji denar prilužti. — Sploh pa samo ti kmet plačuješ občinske doklade. Boš li pustil, da bi v občini gošpodarili tujci, uradniki, delavci, ki nobenih doklad ne plačujejo? Ali boš morda pustil, da bodo gošpodarili Iškarjotje? — Če do zdaj niso mogli tvojega zaupanja zadobiti ter so ga morali iti iskati k tujcem, nemčurjem, ali misliš, da jim boš mogel znanprej zaupati? Nikoli!

Če te ne veseli, dragi slovenski Teharčan, da bi moral dva dni prej škornje snažiti, klobuk krtačiti in si nohte rezati, predno se boš upal po kravji ali potni list v občinsko pisarno, kjer se bo gošpod tujec šopiril, če ti ni ljubše, da se boš lahko s sosedom po domače v obč. uradu pogovoril, če tudi prideš umazan od svojega

LISTEK.

Rubin.

Pripovedka, češki spisal Vaclav Beneš-Šumavsky.
(Pogl. Podravski.)
(Konec.)

Toda ta čas je bil zelo kratek. Nekoč je opoldne stopil zopet v prodajalnico ter si izbral smotki.

Med tem vstopi blagajnik zavoda.

„Torej vi pušite?“ vpraša ga začuden in z nasmehom. „A pri tem še havane! Človek, saj vi zapuščate vse svoje plačilo.“

„Jaz jih nameravam nekomu darovati,“ odvrne bojazljivo Rubin ter zbeži iz prodajalnice. Zvečer na to nastane med njim in deklico rezek prepri.

„Čemu neki hodite za menoj?“ vpraša ga prezirljivo. „Menda vendar ne mislite ná-me? Ta bi bila lepa. Kaj bi neki počela z vami? Saj niste nič. Lep takšen mož s petnajstimi goldinarji mesečnega plačila! Sicer pa ni treba, da bi me več spremljali. Že v nekoliko dneh se preselim v Staro mesto. Ni se vam treba več truditi.“

Smejala se je cinično, a njemu je pri tem krvavelo srce.

Voščil ji je lahko noč ter odšel razžaljen in ganjen do dna svoje duše. Čez trenutek je pogledal za njo. Ni ga pozvala nazaj, marveč mirno korakala dalje.

Pogledal je v zvezdnato nebo in solze so mu privrele iz oči.

Po noči ni spal, marveč bil ves razvnet od vročnice.

Da ga je tako odpravila, tako zavrgla, ko je izvedela, da je revež, to mu je trgalo srce.

Sklenil je, da več ne pojde mimo njene prodajalnice.

Vsled nabave nove obleke, kitic in smodk se je zadolžil. Že več dni ni jedel razun kruha ničesar. S strahom v srcu ter s kapljicami znoja na čelu se je prikazal dvajsetega dne v mesecu v šefovi sobani ter ga prvič poprosil predplače.

Nakaznico, na katero bi se imel šef podpisati, da mu jo v blagajnici izplačajo, je držal v trepetajočih svojih rokah.

Lastnik zavoda je sedel pri velikem za-voju popisanih pól, na katere je podpisoval samo svoje ime. Pri tem mehaničnem delu se

je smehljaj pri spominu na včerajšno veselo družbo, ki je bila zbrana v njegovih salonih.

Rubin jecljaje izreče svojo prošnjo.

Šef ga vljudno pogleda.

„Koliko pa imate plačila na mesec?“ vpraša ga z dobrosrčnim glasom.

„Prosim vas, petnajst goldinarjev,“ odvrne bojazljivo Rubin.

„Petnajst goldinarjev,“ ponovi šef ter se zamisli. Nemara se je spomnil, da potrebuje zá-se na dan več nego petnajst goldinarjev in da ga je sinočna večerna zabava veljala več, nego iznaša celoletno plačilo tega reveža. A pri tem je načrtal polagoma mehanično na ogel nakaznice število petnajst.

„Moram za vas nekaj storiti,“ je nadaljeval šef čez trenutek in podpisavi nakaznico, jo oddal Rubinu, ki se mu je ginjen zahvaljeval.

Stekel je z nakaznico k blagajnici.

„Vidite, to imate od teh havan,“ se mu poroga blagajnik, nevljudno mu podavajoč petak. Rubin zarudi.

Ta nesrečna njegova ljubezen mu je zasadila najkrutejše rane. Ne le, da je globoko ranila njegovo srce, marveč ga je celo spravila v najhujše gmotne zapreke. Ako je hotel, da

dela, voli domačine — slovenske korenjake — poštenjake. Če hočeš, da ti zinagajo, pridi volit. Ako se boš izgovarjal, češ, ne grem, saj lahko brez mene opraviš, če boš ostal doma ti in tvoj sosed, tretji, bo Slovencev seveda premalo in Iškarijoti bodo zmagali, se v pest smejali. Gospodariji bodo s tvojim denarjem, zapovedovali ti bo dejo, ti uboga para boš pa naprej hlapčeval!

In to se bo zgodilo, ako Slovenci ne pridete vsi in ne pokažete Iškarijotom, da ste še vi gospodarji svoje rodne zemlje!

Le korajžno pridite in nas bo cela truma in nemčurji in Iškarijoti bodo bežali, da jih ne bo nikdar več nazaj razsajat.

Že to veselje, ko boš videl kako poklapljeno bodo privandrani tujci s Iškarijoti vred odšli, je nekaj vredno!

Zatorej v torek dne 28. tega meseca ob 7. uri zjutraj vsi volilci, Slovenci na Teharje!

Binkoštna premišljanja.

Binkošti so v splošnem meja javnemu parlamentarnemu delovanju. Navadno je program tako sestavljen, da se najnujnejša vprašanja do takas rešijo, po binkoštnih praznikih pa preostane le bolj posvetovanje odsekov.

Tudi avstrijski parlament je završil mnogo občeokoristnih točk stavljenega programa. S ponosom se sme ozirati naš državni zbor na do sedanje uspehe. Vrača se vendar polagoma upanje, da smemo i v Avstriji računati na ugodno ozdravljenje.

Imeli smo splošno mirne seje. Najlepše uspehe pa lahko pokažejo odseki. Budgetni provizorji, ki se ni mogel sem od Badenijevih časov več parlamentarnim potom dovoliti, dognal se je ravnokar v par mirnih sejah.

S čemer pa se lahko postavimo s celim svetom v prve vrste, to so velikanski načrti gledé zgradb prekopov, zidanja železnic in uravnavanja rek. Seveda še ne bomo nekaj let imeli kaj od vsega tega pokazati, a že to je tolažilno, da so vse stranke bile edine, da nam je treba takih prometnih sredstev, ako hoče Avstrija v napredovanju držati korak s sosednimi državami. Tudi način, kako so se ta obsežna vprašanja pretresavala v zbornici in v odsekih, daje upanje, da nam do uresničenja ne bo treba čakati polstoletja, kakor je bilo to pri marsikaterem zakonskem načrtu dosedaj.

Seveda ne smemo biti takšni optimisti, da bi verjeli, da so se politične napetosti med raznimi narodnostmi za vselej umaknile skupnemu gospodarskemu stremljenju. Tudi ministrski predsednik sodi tako sedanji položaj. Dasi pa bo prej ali slej politika zopet stopila v ospredje, je sedanje gospodarsko reševanje, dobra priprava za bodočnost.

Razdraženi duhovi med Čehi in Nemci so se tudi v toliko pomirili, da je imel odsek za spravo moravskega deželnege zbora že več mirnih in uspešnih sej, ter so se odobrili nemški predlogi za ločitev šolske uprave

Nemški binkoštni program! Kdo se ne spominja vseh nestrpljivosti in oholih izzivanj, katere so nakopičile nemške stranke pred ednim letom v imenovanem razglasu. Vsaka pretirana vihravost sčasoma upade. Tudi trezni Nemci se najbrž v obletnici sramujejo svojih neslanosti v lanskem binkoštnem programu.

Kmalu se začne obračati tudi v naši javnosti vsa pozornost sklepanju trgovinskih in carinskih pogodb s sosednimi državami. Italija in Nemčija delate že sedaj z vso previdnostjo, da bi jima ta bogati založaj iz Avstrije ne ušel. Veliko hrupa bo sicer zbudila obnovitev vinske klavzule z Italijo. Ker pa stavi na to obnovitev Italija neodstropilne pogoje, se bode skliceval avstrijski minister na politične ozire, dasi ne bodo hoteli tega razumeti oškodovani avstrijski vinorejci.

Ozrimo se, kako daleč so prispele s svojim delovanjem druge države!

V lačni Italiji so zopet delavski nemiri na dnevnem redu. V Milanu stavka nad 12.000 zidarskih delavcev. Sedanja stavka je vrhutega takšnega značaja, ki spravlja vlado v velike skrbi. Stavkajoči delavci so se uredili v kompanije in bataljone s poveljniki in podpoveljniki. To je že najbolj podobno delavski vstaji.

Slovenske države na Balkanu so se začele vkljub notranjim neredom zavedati svoje slovenske vzajemnosti. Letošnje poletje se baje namerava sestanek srbskega kralja, črnogorskega in bolgarskega kneza v Rimu. Ta sestanek bi naj bila nekakšna protidemonstracija nedavnemu sestanku grškega in rumunskega kralja v Opatiji.

Tudi tolikokrat omenjena zveza balkanskih držav pod pokroviteljstvom ruskega cara se bliža svojemu uresničenju. Ruska vlada se podrobno briga za vsak dogodek v slovenskih državah na Balkanu. Tudi v belgrajsko kraljevo afero je najprva posegla. Dasi grozijo prevarljive spletke srbske kraljice Drage resno krizo, ki bo v najugodnejšem slučaju imela za posledico zakonsko ločitev, menda vendar ne bo rodila prehudih posledic za itak hudo skušano srbsko ljudstvo. Na srbski kraljevi rodbini menda res leži maščevalna roka. Kar je zakrivil pokojni Milan iz objestnosti, ločivši se od soproge — kraljice, storiti bo moral sin Aleksander prisiljen po kraljičinih spletkah.

V belgijski reprezentantijski zbornici posnemajo avstrijsko obstrukcijo. Žalostna čast za avstrijski parlament, da se lahko ponaša s — patentom za tako nekulturno razgrajanje.

V Španiji in na Portugalskem grozi propad. Dočim razjedajo Španijo protiklerikalni poboji, prišla je Portugalska na rob finančnemu propadu. Plačati bi morala samo na obrestih 600 milijonov Franciji ter 400 milijonov Nemčiji, a državna blagajna je prazna.

Razmere na Kitajskem se obetajo kmalu razjasniti. Gledé odškodnine, katero bo imela Kitajska plačati, so prizadete velesile že precej na čistem. Ko se to zgodi, odpokliče se tudi večina evropskega vojaštva iz Kine.

V Macedoniji, kjer napočijo skoraj vsako spomlad grozeči znaki, se še tudi ni nič hudega izkuhalo, zato pa se vsaj to leto ni bati izbruha.

Slovanski narodi v Avstriji sicer ne pričakujejo, da bi binkoštni prihod sv. Duha napravil čudeže nad našimi uradniki, da bi nenadoma govorili vse jezike. A priporočamo se Delincu modrosti, naj razsvetli vsaj odločujoče faktorje, da uvidijo krivico, katero nam prizadevajo s tem, da nam nastavlja uradništvo, ki niti našega jezika ne razume, ter s tem netijo opravljeno nezadovoljstvo med narodi.

Zakaj ne pride naše vino do svoje veljave?

Avstro-Ogrska je po starejši statistiki četrta vinorodna država na svetu. Res, da je po neugodah zadnjih dveh desetletij zelo zaostala, vendar smemo trditi, da je prestala najhujšo krizo ter se ji obetajo boljši časi.

V doglednem času bi lahko zopet zavzela svoje častno mesto v blagor vinorejcev, ako bi se znala vlada energično pobrigati za prospeh in uspešno konkurenco naših vinarskih pridelkov.

Ne smemo namreč pozabiti, da tudi druge države korakoma napredujejo v vinoreji, pri tem pa tudi znajo svojim pridelkom zagotoviti ceno ter pobijati konkurenco na svetovnem trgu.

Do leta 1890 je bila Italija prva vinorodna država, ki je pridelala na 3430 ha omenjenega leta 21.573 hl vina. Francoska je v istem času imela 1905 ha obsajenih vinogradov, pridelalek pa je znašal 44.656 hl, dočim se je v Avstriji pridelalo na 646 ha 4150 hl vina.

Jasno je, da Italija ne more svojega pridelka doma porabiti, temveč mu priskrbi tembolj ugoden izvoz. Do leta 1888 je izvažala največ vina na Francosko. Omenjenega leta pa je zvišala Francoska na italijansko vino 20 frankov carine, dočim je do takas znašala samo 4-50 frankov. Uspeh je bil očitiden. Dočim se je pred zvišanjem carine leta 1887, še uvozilo na Francosko 2.782.000 hl italijanskega vina, znašal je izvoz vina 1890 samo 19.583 hl.

Vsak pameten državnik je hvalil gospodarsko bistroumnost francoske vlade, najbolj hvaležno pa je bilo francosko vinorejsko ljudstvo, ki se je odkrižalo tako nevarnega tekmeča ter z lahkočo dobro prodajalo svoje vinarske pridelke.

Umevno je, da si je morala poiskati Italija za izgubo izvoza na Francosko nova vrata. In našla jih je pri „dobrodušnih“ Avstrijcih. Na korist malokoristne trozveze, je prodala Avstrija največje koristi državljanov Italiji. Sklenila se je v novi trgovinski pogodbi z Italijo takozvana vinska klavzula, ki nalaga na uvoz italijanskega vina samo 3 gl. 20 kr. carine za hektoliter.

mu je njegova plača zadoščevala, ni smel pol meseca hoditi k obedu.

Jel je pokašljevali ter je večkrat začutil onemoglost v svojih rokah. Toda navzlic temu je zmerom delal na vse pretege. Opravljal je sedaj službo, kakršna se je drugokrat plačevala s petdesetimi goldinarji na mesec. Toda nihče se ni spomnil, da on zasluži, da se mu poviša plača. Vsi so zrl nanj kakor na človeka, ki mora biti vesel, da so ga iz milosrdja sprejeli, da ni umrl od gladi. Obnašali so se proti njemu s sočutjem, zelo pomešanim s preziranjem, kot proti revežu, ki se z ostalimi ne more primerjati — —

Naslednjega meseca dvajseti dan se pojavi znova v šefovi sobani in lastnik zavoda, pogledavši njegovo shujšano postavo in nezdravo barvo lica, ga zopet sočutno vpraša:

„Nū, koliko plače imate na mesec?“

„Prosim vas, petnajst goldinarjev,“ se oglasi odgovor.

Šef prime pero ter jame znova risati na vogel k podpisu predložene nakaznice število petnajst. „Petnajst goldinarjev“, misli si šef, „kako zamore ta človek ob tej plači živeti? Ima komaj petdeset krajcarjev na dan. Stano-

vanje, obleka, obuvalo, perilo, hrana. To je nemogoče! Pri tem se spomni svoje mladosti, ko se je tudi sam nahajal v bēdi. Nemara se je pojavil pred njegovim duševnim pogledom plemeniti njegov oče, ki se je vse življenje boril z revščino ter skladal z žulji pridobljen denar skupaj, da je zamogel dati sina študirat. Bedni oče se je prezgodaj postaral ter umrl radi prevelikega truda; hoteč pripraviti otrokom srečnejše življenje.

In šef, nudeč mu nakaznico, reče s čudovito mehkim, nežnim glasom:

„Marljiv človek ste; moramo za vas nekaj storiti.“

Lahko bi bil sicer zaklical od svoje mizice blagajniku v drugo sobo: „Kabelek, izplačajte mu od danes po 10 ali 15 goldinarjev več.“ To bi bilo zadoščalo. Toda on ni storil tega.

Rubin je hujšal čimdalje bolj; hodil je kakor senca ter kašljal čimdalje pogosteje, dasiravno si je prizadeval potlačiti kašelj, ker ga tovariši niso radi slišali.

Tako sta prešli skoro dve leti.

Vsaakega dvajsetega dne se je pojavil pri šefu s prošnjo za predplačo in vsakokrat ga je lastnik zavoda vprašal, koliko ima plačila ter

načrtavši na vogel nakaznice število petnajst, omenil, da mora za reveža nekaj storiti.

Nekega dne pa ga ni bilo v pisarno, kamor je poslal samo poročilo, da je bolan.

V pisarni je nastal radi tega nemali trušč, ker se je znatno njegovo delo moralo razdeliti med druge.

Nekoliko dni pozneje — dvajsetega — je prišla gospodinja, pri kateri je stanoval, s prošnjo za predplačo.

Nakaznico je kakor navadno popisal Rubin sam ter jo pripravil za podpis; na vogel nakaznice je načrtal veliko število petnajst, da bi šefu ne bilo treba poizvedavati, koliko ima plačila.

Pogled lastnika zavoda se ozre na to številko. Zrl je na njo, kakor bi si bil domišljeval, čemu se nahaja tam. Bila mu je znana, saj jo je črtal ondi celi dve leti ter se vsakokrat pri nji zamislil, spominjajoč se revščine v svoji mladosti ter bednega svojega očeta. . .

„Nū, nekaj moramo zanj učiniti, ko zopet pride,“ reče dobrosrčno ženi, vračajoč ji podpisano nakaznico.

Toda Rubin ni več prišel. Njegovo stanje se je shujšalo. Dal se je odpeljati v bolnišnico,

Take ugodnosti je bilo Italiji baš sedaj po izgubi izvoza na Francosko živo potrebno. Pa se je tudi te cene ugodnosti zdatno poprijela! Dočim je leta 1891 izvozila Italija le 1565 hl vina v Avstrijo, izvozila ga je leta 1898 že nad 1.500.000 hektolitrov.

Posledice za naše vinske pridelke so bile valed tega neznosne. Domače vino je zgubilo vsako ceno, dasi se ga je čim manj pridelalo. Tekmovanje s cenim italijanskim vinom je bilo nemogoče.

Konkurenco italijanskega vina najbolj občutijo obmejne dežele, kakor Dalmacija in Istra, pa tudi pri nas se popije vsako leto mnogo italijanskega vina.

Tako nizka vinska klavzula z Italijo je, kakor že povedano, gola politična koncesija, katero je dala Avstrija na ogromno škodo svojih državljanov. Pri tej spekulaciji seveda ni smela manjkati Nemčija kot verni — levi naš „angelj varuh“. Tudi ona je mnogo vplivala, da se je dovolila Italiji takšna prednost, samo, da se je dosegla trozveza njej na korist.

Seveda je vsota, katero dobi avstrijska državna blagajna iz tako nizke carine italijanskih vin prav malenkostna.

Kako premetena je n. pr. Angleška, ki niti doma vina ne prideluje! Na uvoz vina ima tako vinako carino, da je dobila leta 1896 v blagajno 1.126.000 milijonov funt-sterlingov.

V primerju so avstrijska vina, ki se porabijo doma, najhujše obdačena. Najprej je zemljiščni davek, ki je od vinogradov precej visok ne glede na množino in kakovost pridelka, potem je užitnina, uložnina itd.

Kaj čuda, da je vedno manj pristnega vina na prodaj. Nemčija n. pr. nima državnega davka na vino, Bavarska pa tako neguje pristno vino, da pobira davek le od ponarejenega vina. Pri nas je baš narobe!

Ker se je bati, da pod takimi neznosnimi razmerami pri nas vinoreja sploh upeša, obravnavalo se je vprašanje glede zvišanja carine na italijanska vina v državnem zboru dne 13. t. m. ter je sklenil vinorejski odsek naslednje predloge:

Vladi se naroča, da pri sklepanju nove nagodbe z Italijo leta 1903 vzdržuje za vsa vina (izvzemši peneča, za katera velja carina 100 kron) carino 20 glid. v zlatu in da te carine ne sme znižati. Le v tem slučaju, ko bi sicer trgovinska nagodba z Italijo ne bila mogoča, sme avstrijska vlada za gotovo množino italijanskega belega vina carino znižati, toda ne pod 12 glid. To pa le s tem pogojem, da se za vsa druga vina določi carina 20 glid. Uvoz vinskih nadomestil (surogovatov) pa se sploh ne sme dovoliti, ali pa jako visoko obdačiti. Vladi se tudi naroči, da izdela strog zakon proti ponarejenim vinom.

K stvari je govoril zelo prepričevalno tudi naš poslanec prof. Robič glede pešanja štajarskih vinogradov, na kar je zbornica predlog sprejela.

kjer se je v štirinajstih dneh poslovil od sveta, ki se je tako po mačehovsko obnašal proti njemu. Odšel je tiho brez pritožbe, kakor je hodil v življenju, da ni bilo slišati njegovih korakov.

Čez nekoliko dni so čitali v pisarni v časnikih, da je umrl Jožef Rubin v tridesetem letu svoje starosti valed bolezni, kateri navadno podlegajo sami starci — namreč onemoglosti (marasmu).

Lastnik zavoda, poizvedevši to, se je zgrozil. Toda čez trenutek je zopet pozabil. Imel je dovolj drugih skrbi. Hotel se je podati v Karlove toplice, ker se je v poslednjem času nena vadno zredil.

Rubina usoda je usoda tisoč drugih. Ti ljudje so tihi nalik jagnjetom, dobri in plemeniti, brez zlobe, brez hoda. Ljudje se zanje ne zmenijo, ker korakajo tiho in vdano mimo njih, skrivajoč vse muke, preziranje in bolesti v svojem srcu. Toda kdor jih opazuje, kdor ima za nje sočutje, pa nima moči, da bi vsaj ednemu od njih pomagal, temu se srce krčevito stiska in iz oči mu priteče vroča solza, takšna, ki zapuša na licu globoko brando nad trpljenjem teh nesrečnih bratov, teh brezimnih mučenikov sedanje človeške družbe.

Celjske in štajarske novice.

(Imenovanje pri celjski pošti.) Poštni praktikant g. Fran Irgolič je imenovan asistentom za Zidani most. Poštni oficijal g. Jos. Sivka je premeščen v Maribor, a na njegovo mesto pride asistent g. Vinc. Winkler iz Ljubna.

(Opozorjamo) na današnji inserat gosp. Iv. Rebeka, ki priporoča svoje novo izumljene možnarje za streljanje proti toči.

(Bolna pamet.) Tukajšnji nemški listič poseže včasih tudi v višje plasti človeške vede, da se neusmiljeno osmeši. Zadnjič je prinesel statistiko „Kako duhovščina slovenizuje“. Avtor tega „zgodovinskega“ dela je nek Fassl, pokojni celjski učitelj iz — prejšnjega stoletja. Za „vahrčne filozofe“ merodajna glava. Kakšni so ti dokazi? Pisalo se je leta 1826 še Slomschegg, Woduschegg, Mallenschek itd., a od leta 1867 že „poslovenjeno“ Slomšek, Vodusek, Malenšek itd. Ali ni to pezaslišana predrznost Slovencev, za kar bi jih moralo pravzaprav državno pravdnistvo poloviti! Kam pa pride spodnještajarsko nemštvo, če mu Slovenci meni nič tebi nič poberemo vse, kar imajo — pristnega. Lahko bi se zgodilo, da bi slovenska predrznost posegla celo po podedovanih imenih Ambroschitsch, Stepischnegg itd. In potem ne bi ostalo nič blago glasnih nemških imen za prihodnje stoletje. Strašne sanje to!

(Prebrisan slepar.) Po Celju je hodil nedavno elegantno oblečen mladi mož, ki se je izdajal za Maksa Binowa, kraljevega dvornega virtuoza. Po kavarnah je kazal svojo muzikalično umetnost na — pastirski harmoniki. Vendar so mu ljudje verjeli. Šele, ko je popihal iz Lemežvega hotela, kjer je stanoval in obedoval, ne da bi plačal, spoznala se je sleparija. Iz Celja se je peljal v Ljubljano, kjer se je predstavil kot poslovodja cirkusa Barnum i Bailey. Pa ljubljanska policija se ne boji niti dvornih naslovov, niti pruskega pokolenja, zato ga je takoj prijel. Izkazalo se je, da je slepar navadni mizarški pomočnik iz Prusije imenom Maks Schlegel.

(Razpisane župnije.) Razpisane so sledeče župnije: Kebej (patr. štajarski verski zaklad do 6. junija), Vurberk (patr. ptujaka nadžupnija), Kostivnica (patr. štaj. verski zaklad) in Sv. Jošt na Kozjaku (patr. štaj. verski zaklad), vse tri do 25. junija t. l.

(Duhovniške vesti.) Provizorja sta postala gg. kaplana Fran Planinc v Tinjah in Ivan Cerjak v Poljčanah. — G. Anton Kakuška, bivši kaplan v Ribnici na Pohorju ter pri Sv. Vidu pri Planini je imenovan aktivnim vojaškim kaplanom ter je premeščen v Sarajevo.

(Osebnosti.) G. dr. Karol Ozvald, suplent na ptujski deželni gimnaziji, je imenovan profesorjem.

(Poročil se je) gosp. Albin Šmid, učitelj v Št. Pavlu z gospico Franjco Petrakovo iz Št. Petra.

(Postajališče v Levcu.) Nek Planinschek je pisal v imenu (!) Levčanov celjskim mestnim očetom hlapčevsko ponižno pismo, naj kaj prispevajo, da dobi vas Levec železniško postajališče ter se pri tem skliceval na „priateljsko razmerje Levčanov z mestom Celjem“. Mestni očetje so bili do — solz ganjeni, a dali, oziroma storili seveda ne bodo nič.

(Uboj.) Blizu Dobrne pri Celju so našli pretečeni teden na sredi travnika mrtvega 37letnega kmeta. Ker je mrliški ogleda potrdil, da je nastopila smrt valed pijanosti, ni nihče mislil nič hudega. Le orožniški vodja se ni dal tako lahko pomiriti ter je sam mrtvega preiskal, pri tem pa našel, da ima udrt črepinjo, dasi na videz ni bilo na celi glavi rane. Kmalu se je dognalo, da je ubijalec sedanji dobniki mežnar. Navadno je mežnar prenočeval v župnišču. Zadnji čas pa je imel baje dovolj vzroka biti na svojo zelo lepo ženo ljubosumen ter je kritičnega večera ostal doma. Ko je zaslišal sredi noči tikanje na okno, odpre vrata ter udari prileca z gorjačo tako silno, da se je pri prvi mrtvi zgrudil. Mrtvega je ravlekel na bližnji travnik, a drugi dan je hladnokrvno zvonil mrliča.

(Is Blance pri Sevnici) se nam piše, da se je dne 14. maja t. l. delila državna podpora

v podobi — koruze. Pa še ta podpora se je baje zelo čudno razdelila, ker je dobil n. pr. veleposestnik Jože Cerjak največ koruze, namreč celih sedem vreč, dasi neki premiore 18 glav goveje živine, 4 konje, 30 ovac, 30 koz ter starega in novega vina, dočim so bili pravi siromaki z malim odpravljeni.

(V Sromljah) pri Brežicah bode prvo nedeljo po Binkošti, t. j. 2. junija t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih g. župana Petana javen shod. Govorilo se bode o narodnem gospodarstvu in gospodarski organizaciji.

(Na Ponikvi) so hoteli imeti pretečeno nedeljo shod bralnega društva v župnišču. Ker pa niti predsedniku niti politični oblasti shoda niso naznanili, zaukazalo je celjsko o. kr. okrajno glavarstvo županu, da je shod razgal.

(Germani v novem konjiškem občinskem zastopu) so sledeči: Lauritsch, Kupnik, Kowatsch, Strachnig, Kollaritsch, Werbniigg, dr. Kadiunig, Petschnigg, Zottel, Wretschko, Wesenscheegg, Citisoh, Rebernag. Radi bi bili sicer imena tako zapisali, da bi si bralec ne pokvaril želodca, a potem bi nas „učena“ celjska žaba obdolžila — sloveniziranja.

(Umrli je) nenadoma v Poljčanah ondotni župnik g. Josip Mlasko, star 51 let. R. i. p.

(V Slov. Gradcu) pride za okrajnega komisarja namestniški koncipist E. Schaffenrath.

(Ulom pri belem dnevu.) Dne 19. t. m. je med 9. in 10. uro popoldne, ko je bila služba božja, vlomil neznan zlikovec v župnišče Sv. Boženke v Slov. gor. Zlikovec je vzel iz kolarnice močno sekiro, z isto izdri močne železne v kamen zabite kavlje ter se z mirno vestjo podal v I. nadstropje. Tukaj pa je izmed štirih ulomil le v isto sobo, kjer sta bili pod do tal pogrnjeno mizo skrita dve denarnici, — namreč ubožna in cerkvena. To kaže, da je tat imel „izvrsten“ nos, ali pa, da je bil izvrstno — „domač“. Ker sta blagajni bili leseni, odtril je kmalu pokrov ter si osvojil vsebino 480 kron. Tudi g. župniku je zapustil „spomin“ v pomanjkanju 60 kron. To je sedaj že tretji ulom v župnišču. Ljudstvo je bilo jako razburjeno, ker vidi v tem záse madež. Orožniki tatu pridno zasledujejo.

(Maribor.) Zanimiva razprava o tiskovnih zadevah vršila se je dne 21. maja 1901 ad Pr. VI. 10/00 42 pred tukajšnim okrožnim sodiščem. Zatožena sta bila dva izmed številnih urednikov „Štajerca“, neki Križman in Škore, potem urednik „Ptujčanke“ Fr. pl. Kalchberg in tiskar W. Blanke iz Ptuja. Prvi je zamočal svojo prejšnjo kazen radi hudodelstva goljufije, valed katere je nesposoben za urednika političnega lista; ostali trije so bili toženi, ker so opustili naznanilo o pretrganju izhajanja listov na o. kr. drž. pravdnistvo. Obsojeni so bili J. Križman na denarno globo in 1 teden poostrenega zapora; ostali trije na denarne globo. Osebo prišel se je zagovarjat samo g. Frid. pl. Kalchberg, ki je razodel zanimivo vest, da je urednika „Štajerca“ J. Križmana podpiral tudi „narodni“ veletrilec v Ptuju. Sedaj pa še naj kdo trdi, da v Ptuju ne „napreduje“ in da „Štajerc“ ni narodno glasilo.

(Nova tovarna.) V Račjem pri Mariboru je otvoril ondotni graščak Vinc. Bachler tovarno za špirit in stisnane drože (Pressgerm).

(Pogumni orožnik.) Orožniški postajevodja v Muti g. J. Kračun je peljal nekega razpitega tatu k sodišču v Maribor. Med potoma skoči potepuh v Dravo ter skuša pod vodo preplavati na nasprotno stran. Orožnik se počene v popolni opravi za njim, zgubi sicer v valovih puško in čelado, vendar pa privleče tatu na suho.

(Na deželni sadjarski šoli v Grottenhofu pri Gradcu) je oddati s prihodnjim šolskim letom, ki se začne dne 15. septembra t. l. več deželnih ustanov. Prošnje je predlagati sebo ravnatelju vsaj do 15. julija t. l.

Državni zbor.

V seji 20. t. m. je predložil železniški minister načrt zakona glede zgradbe bosanskih železnic. Poslanec Lemisch in tovariši stavijo predlog glede dovolitve denarnih podpor in znižanja davka za občino Sveta kri na Korotkem, ki je bila po elementarnih nesgodah hudo prizadeta. Poslanec Schönerer in tovariši stavijo

predlog, da se izda zakon, po katerem naj bi se priključila Dalmacija k delom ogrske krone.

Poslanec dr. Tavčar poda interpelacijo glede postopanja kurata Ferjančiča v Gočah, sodni okraj Vipava, in glede tega, da se določi skoraj glavna obravnava v tej kazenski zadevi. Posl. Schönerer in tovariši interpellirajo, naj stopi nala monarhija v zvezo razmerje do nemške države, izven Galicije, Bukovine in Dalmacije.

Posl. Schreiter interpellira radi nameščenja čeških uradnikov po nemških mestih. Finančni minister predloži načrt zakona, da se osebni vozni tarifi na železnicah podraži za 12%. Minister povdarja, da z odpravo etaričnih mitnic proti primanjkljaj državnim blaginjam. Istotako je bila sprejeta pristojbina novela; valed tega se je zmanjšal državni zaklad za pol-drugi milijon kron. Istotako so bili oddani predlogi, da se zviša plača diurnistom in uradničkim vdovam, to pa se ne bo moglo zgoditi, ako ne dobi država novega vira za svoje dohodke. V načrtu se je poskrbelo za to, da se delavcem vožne cene ne zvišajo.

Potem preidejo na dnevni red. Prvi predmet je poročilo železniškega odseka o investicijski predlogi. Poročevalec Sylvester razpravlja o raznih progah, ki se imajo graditi in povdarja, da je v interesu obilnejšega prometa, da se čim prej reši ta predlog. Posl. Straucher se pritožuje, da se za Bukovino ne stori ničesar, posl. Mašurana pravi, da je načrt za drugo železniško zvezo s Trstom na mnogih mestih jako pomanjkljiv. Posl. Kühr govori v češkem jeziku ter izjavi, da on in tovariši ne bodo glasovali za predlog, ker ne zaupajo vladi. Nadalje govori še socialistni demokrat Ellenbogen, ter pravi, da bodo z povzemanjem voznih cen najbolj prizadeti mišji sloji, to je oni, ki se vozijo v kupejih III. razreda; zakaj potovalci v I. in II. razredu ne plačujejo skoro nikdar vožnih cen.

Berke in tovariši izročijo tudi predlog, da se zgradi na državne stroške železnica od Polzele skozi Trojane, Blagovico, Krašjo in Lukovico do Domžal. Tako bi bila Ljubljana krajšim potom zvezana s Celjem in Velenjem. Ta nova proga bi bila 45 km dolga in bi stala 7 milijonov kron. Dalje naj se zgradi železnica od Rečice skozi Mozirje do Gornjega grada. Ta železnica bi stala 1.600.000 kron in bi bila dolga 20 kilometrov.

Drugi predlog zahteva, da se deželna železnica Celje-Velenje podrži, ali da jo država prevzame v svojo upravo.

Dne 21. maja so dovršili generalno razpravo o investicijski predlogi. Začetkom seje je predložil minister predsednik načrt zakona glede zavarovanja pokojnine javnih uslužbencev. Od danes je bilo več interelacij, nadalje so odgovarjali tudi ministri na interpelacije; minister predsednik je odgovarjal Bianchiniju glede izгона avstrijskih državljanzov iz Transvaala ter je izjavil, da se je zunanje ministrstvo obrnilo radi tega na angleško vlado, ki je vpeljala preiskavo v tej zadevi. Potem pridejo na dnevni red, na poročilo železniškega odseka o investicijski predlogi. Poslanec Klofač govori v češkem jeziku; on izjavlja, da bi pospravil z veseljem vladine predloge, ako bi ne bil prepričan, da boče vlada s svojimi gospodarskimi predlogami obrniti pozornost od relativne narodnostnih in političnih vprašanj. Kobergerja vlada nadaljuje s kršenjem enakopravnosti na korist Nemcem. Zato mora biti češka politika obrnjena vedno noper vlado. Posl. Steinwender govori o železniški zvezi s Trstom. Posl. Kaftan pravi, da je z ugodnim razmerjem kanalske predloge omogočeno Očhom delovati tudi pri rešitvi investicijske predloge. Zgradiha druge železniške zveze s Trstom je jako sužna, ker je Trst že itak dosti zaseden. Posl. Dobnerj primerja v svojem govoru Trst s Reko. V letih 1887—1897 je Stardo v tržaški luki vladaril ladji naraslo na 16 procentov, v Reki pa na 108 procentov, kupci in moraki promet v Trstu je na 14 procentov, oni v Reki na 20 procentov narasli; vres po morju v Reko se je povečal na 117 procentov, a v Trst se je znižal na 1 procent. Tako se je zgodilo, da je Trst razviral pred 60 leti 12 mesto med evropskimi trgovskimi lukami; v 1897 letu je padel na dvaindvajseto in 1898 leta na sedmindvajseto.

To je delovalo jako pogubno na razvoj Trsta, kakor tudi cele monarhije.

Potem preidejo v podrobno razpravo; posl. Hofmann-Wellenbof razpravlja o štajarski železniški zvezi, ki je v primeri z ono na Češkem ali v Galiciji jako pomanjkljiva. Poslanec Perić stavi resolucijo, v kateri zahteva, naj indela vlada za Dalmacijo investicijski program in ga predloži zbornici v prihodnjem zasedanju.

Druge slovenske novice.

(Občni zbor kmetijske družbe na Kranjskem) bo dne 20. junija t. l. kmalu potem se skliče izreden občni zbor, ki se boče posvetoval o premembi društvenih pravil.

(Umrja je) v ljubljanskem uršulinskem samostanu s. Brigita Oražen. Pokojnica je bila rojena leta 1872; bila je izvrstna učiteljica za ljudske in meščanske šole.

(Zastrupila se je) v soboto v Ljubljani 23letna prodajalka pri O. Dolencu, Neža Gorjanc. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je umrla. Izpila je po neprevidnosti neko strupeno pijačo.

(Deželni zdravstveni svet) na Kranjskem je izvolil svojim predsednikom g. dr. Zupanca, njegovim namestnikom pa g. dr. pl. Valento.

(Z zidanjem škofskih zavodov) so pričeli v St. Vidu nad Ljubljano. Ljubljanski škof zida namreč tam privatno gimnazijo; dela se bila oddana tujoem.

(Velezanimiv naravni pojav.) Na neki nji v občini Velka vas blizu Moravč se je pojavila čudna prikazen narave. Kake tri minute je bilo čuti podzemeljsko bobnenje, kakor močan grom; drevje se je gibalo in naenkrat se je vzdignil iz zemlje črn dim ter kmalu na to tudi plamen. Tudi to je trajalo kake tri minute. Na dotičnem mestu so pozneje tja došli močje našli velik krog v premeru kakih 10 m; v njem je bilo posuto nekaj peska in drobnega kamenja. Zemlja je bila gorka in pod zemljo je bilo čuti močno vrenje in šumenje.

(Strašen požar) je bil dne 20. t. m. v Gorenjvsi pri Trstu na Gorenjskem. V tekni pol ure je bilo v ognju 45 poslopij. Revenem je pogorelo vse, nekaterim celo živina; rešili so le to, kar so imeli na sebi. Hiše so gorele, kakor bi bile s petrolejem polite. Strah je bil silen, in po vasi se je razlegal obupen jok. Zažgal je nek sedemleten otrok.

(Nova fara.) Ekspozitura v Ribnem, okraj radovljanski na Gorenjskem, je postala samostojna fara. Minister za bogočastje in nauk je dal državno dovoljenje.

(Uboj) V Mojstrani na Gorenjskem je dne 12. t. m. ponoči hlapec Kuralb z Dovjega s kolom pobil na tla hlapca Berčana, ko je vsoval. Dobil je tako rano na glavo, da je tekom dveh dni umrl.

(Stekli psi na Dolenjskem.) V zadnjem času se je v raznih krajih na Dolenjskem primerilo toliko slučajev, da so stekli psi popadli ljudi, da je med prebivalstvom zavladal velik strah; po nekod se ljudje še iz hiš ne upajo.

(Rudniška ljudska šola v Idriji.) Poljedelko ministrstvo je odredilo, da je v prihodnje točno izpolnjevati od c. kr. okrajnega šolskega nadzornika izdane odredbe, po kateri je razen nemškega ješka tudi druge predmete, zlasti računstvo, naravoslovje, zemljepis in zgodovino obravnavati v nemškem jeziku.

(Posebni vlaki v Postojno.) Na binkoštni ponedeljek vozijo iz Ljubljane, Trsta in Kormine posebni vlaki v Postojno s znatno znižano vožno ceno. Z vožno ceno je ob ednem poravnana vstopnina v postojnsko jamo.

(Novi odbor „Kat. polit. in gospodarskega društva za Slovence na Karstskem“) se je ustavil takole: predsednik: Gregor Knapšlar; podpredsednik: dr. Alojzij Krant, ker se je dosedajni podpredsednik g. V. Legat odpovedal; blagajnik: dr. Val. Janetič; tajnik: J. Rozman; odborniki: Fr. Grafenauer, Val. Podgorac, Mat. Prosek, Martin Štuh, Janez Šumih. Namestniki: Fr. Koberger, Jurič Duhovnik, Jurek Korošak. Pregledovalni računar: Matjaž Hlsten, Štefan Hajec.

(Imenovan) je v okrožju tržaškega višjega deželnega sodišča avakulantom pravni praktikant g. dr. V. Dolenc.

(Trgovska in obrtna zbornica v Trstu) je imela v soboto sejo, v kateri je sklenila, storiti primerne korake, da vlada v program vodnih stavb sprejme tudi zgradbo kanala od Donave do Trsta.

(Nagla smrt kolesarja.) Laško kolesarsko društvo v Gorici je priredilo pretekli četrtak dirko od železniškega mostu pri Podgori pa do Viška. Pri dirki je pri mostu pri Versi nakrat nek kolesar stopil s kolesa ter se h kratu mrtev zgrudil na tla.

(Slovenakemu skladatelju) in učitelju Hrabroslavu Volariču postavijo v Devinu prihodni teden na grob skromen spomenik.

Dopisi.

(Nazarje. Občni zbor „Savine“, kolesarskega društva za gornjo Savinsko dolino.) Pred letom dni sešli smo se kolesarji gornje Savinske doline in sklenili ustanoviti svoje društvo, katero bi nas družilo in katero bi v prvi vrsti skrbelo za zboljšanje zelo slabih cest. Prvi občni zbor bil je v Mozirju lanske leto septembra, o katerem je itak svoječasnno „Domovina“ obširneje poročala — in letos smo pa imeli dne 5. t. m. v Nazarjih svoj drugi občni zbor.

Zbralo se nas je dovoljno število, pač pa smo pogrešali nekatere, ki so pa bili zadržani, deloma ker so bili na splavu, oziroma, ker so imeli druge opravke.

Zborovanje je otvoril načelnik g. Kocbek, ki je povdarjal, da domdaj društvo se ne more pokazati posebnih pridobitev, ker je še le na jesen pričelo delovati, a gotovo pa boče letos intenzivno delovalo v korist kolesarstva in v korist prometnega razvoja v naših krajih.

Nato je poročal tajnik g. Šijanec o društvenem delovanju v dobi od zadnjega oziroma prvega občnega zbora.

Društvo ima 22 članov. V omenjeni dobi društvenega obstanka se je priredilo nekaj skupnih izletov; naročili so se jako okusno izdelani znaki; dopisovalo se je zlasti z „Zvezo kolesarskih društev“ radi skupnega nastopa pri izletu čeških kolesarjev, ki pridejo letos v večjem številu na Slovenko in so se tej dale informacije o našem društvu; podrezalo se je na primernem mestu radi cestnih razmer itd.

„Savina“ je še v povojih, zato tudi nima bogve kakih uspehov pokazati. Sedaj bo treba pred vsem skrbeti za boljše ceste, kajti le tedaj se boče kolesarstvo bolje in bolje razvijalo.

Poročilo o blagajni je prevzel g. načelnik, ker je blagajnik Tribuč Srečko odsoten in je na splavu nekje na Hrvaškem.

Računskim pregledovalcem sta bila izvoljena gg. Knez in Serajnik, ki sta našla račune v redu.

Za l. 1901 se je določila letnina 2 K.

Volitev društvenega odbora je imela sledeči izid: Voljeni so isti odborniki kakor lani in sicer načelnikom g. Kocbek Fran v Gornjem gradu, namestnikom g. Josip Terček v Kaverju, blagajnikom g. Srečko Tribuč v Mozirju, tajnikom g. Ign. Šijanec v Gornjem gradu, sedaj začasno na Gorici pri Rečici, osodjar g. I. Troger v Mozirju, odbornika sta gg. Deleja, zdravnik na Rečici in Ignacij Fludernik na Ljubnem.

Vozni odbor ima nekaj izpremembe. Načelnikom se je volil namestu na Kranjsko odšlelega g. Alojza Gorčarja g. Josip Krajnc ml. v Gor. gradu. Na dalje je namestnik g. Turnšek Ant. ml. v Nazarjih in društveni učitelj je pa g. Bukšek I. v Mozirju.

Razgovarjali smo se nato o cestnih razmerah. Debatna bila je prav zanimiva. Določilo se je, da se da cestnarjem 30 K nagrada, katere naj odbor razdeli po zaslugah dotičnikov — sedaj dobí vsak 2 K, a ostalo pa na jama, ako boče pridno.

Pot na kolesarje naj boče na desni strani in se boče v to svrhu narediti načrt, ki se predloži okrajnemu odboru v odobrenje.

Pri Mozirju v Radmirju se razpisujejo od društva razne potrebščine hit v porabo kolesarjem proti majhnemu plačilu. Taka postojna

je prav primerna pri Moserju, ker je ta gostilna na razpotju.

Društvu je pristopil tudi g. Turnšek Anton st. kot podporni član, v tem ko je g. Kusemann Pavel iz Mozirja, ki je že lani bil podporni član, tudi za letos plačal podpornino. Daj Bog mnogo posnemalcev in to je želeli tem bolj, ker se skoraj ves denar porabi za naše ceste.

Iz Celovca smo dobili pozdrav: „Novo konstituiranemu kolesarskemu klubu „Savina“ na zdar! Naj procvita in raste!“ (Sicer ni na novo konstituirani klub, ker se je društvo že lani ustanovilo. Opom. dopisnikova).

Po dokončanem oficijalnem delu smo v veselju družbi še dolgo časa se prav prijetno zabavali. Počastilo nas je tudi precej cenjenih gostov iz Mozirja, Rečice itd. Krasne slovenske pesmice so razveseljevale zbrane.

Ko se je solnce jelo poslavljati od nas in nam pošiljalo zadnji pozdrav, tedaj je zadnji-krat zadonela: „Lepa naša domovina“ in hajdi na jadrne naše konjičke. Lepa vrsta se nas je peljala drug za drugim — na čelu novi naš „kilometer“ — od gostoljubne hiše Turnšekove črez bistro Savinjo, katere valovi so nam prijetno šumljali na uho, naprej do St. Janža. Tam smo se ločili. Večina je kolesala domov v Gornji grad in Ljubno, a ostali smo se vrnili na Rečico, oziroma v Nazarje.

Kadar pa priredimo kak izlet, pa vam hočemo zopet poročati. Zdravo!!

Gornji grad. Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zborovalo dne 9. t. m. v Gor. gradu. Vkljub slabemu vremenu se nas je udeležilo nepričakovano lepo število. Veselo znamenje je, da se je udeležilo zborovanja tudi nekaj takih, ki sicer radi izostajajo. Živio, le še večkrat v našo sredo! Radi bi sicer še nekatere bližje in najbližje tovariše, oziroma tovarišice videli v našem krogu — pa dotičniki ni majo zanimanja za težnje našega stanu. Bilo nas je 12 učiteljev in 1 učiteljica, kar je z čimrom na naš mali okraj (vseh je 19 učiteljskih sil) povoljno število. Točno ob določeni uri je predsednik g. Terčak pozdravil navzoče člane in gosta gospico Bradaška — Ljubno in gosp. Wudler ml. — Mozirje, oba sta obljubila pristopiti k društvu. Povdarjal je nato predsednik, da zanimanje za naše društvo med prebivalstvom toliko bolj raste, kolikor bolj ga razni listi napadajo. Pristopilo je precej podpornih članov in še vedno se novi oglašajo za pristop in to radovoljno. Veselo znamenje časa!

Nato je poročal v daljšem referatu g. Šijanec o telovadbi in zlasti o poveljnem jeziku pri isti. Dal Bog, da bi se besede govornikove uvaževale v korist naše mladine in v prid našemu narodu.

Delegatom za zborovanje „Zaveze“ na Bledu se izvolita gg. Kocbek in Šijanec.

Razmotrivala so se še razna vprašanja bolj lokalnega pomena in se je končno tudi določilo, da se prihodnjič meseca junija zboruje na Gorici pri Kokarjih.

Po oficijalnem delu smo skupno kosili v gostilni g. Mikuša, kjer smo se v veseli družbi — pridružile so se tudi učiteljske soproge, gospa Wudlerjeva in gospa Kelčeva — zabavali prav prijetno.

Na veselo svidenje na Gorici!

Iz Ormoža. (Nemški ovaduh). „Nemški“ mestni zastop v Ormožu je pričel strastno gonjo zoper ondodnega c. k. okrajnega sodnika g. dr. Preskerja samo zato, ker isti ne taji svoje slovenske narodnosti. Ker vedo nestrpnosti, kakšno srce imajo pri graškem nadsodišču za slovenske sodnike, sklenili so resolucijo ter jo poslali v Gradec. Ta resolucija je pravi tip nemškega ovadstva in nenakročenega maščevanja. Štiri velike pregehe očitajo sodniku, in sicer: 1. takoj po prihodu je omissil pri sodišču razven dotedanjih samo nemških — dvojezične napise; 2. ni šel volit nemškega, temveč slovenskega kandidata za državni zbor; 3. za nekega nemškega obrtnika je postavil kuratorjem — slovenskega odvetnika dr. Omuleca (ker drugega odvetnika ni!) in 4. je baje nekemu šolarju, ki obiskuje nemško šolo, a seveda nemški ne zna, popravil nemški pozdrav s slovenskim. (Otrok je najbrže pozdravljaj, kakor nekateri slovenski siromaki slatinske nemške

šole s „krištika“). Zaradi naštetih „zločinov“ — seveda je polovica še laži, polovica pa pretiranosti — imenujejo ormoški „Nemci“ sodnikovo obnašanje — izzivajoče ter sklepajo svojo nesramno ovaduštvo: „občinski zastop izjavlja, da ne more več imeti v okraj sodnika dr. Preskerja onega zaupanja, ki je potrebno sodniku ter se občinski zastop najodločnejše zavaruje proti takšnemu sodniku v nemškem (!!) mestu Ormožu.“ Istočasno je tudi okrajni šolski svet „protestiral“ proti sodniku. — Zelo smo radovedni, ali bo nadsodišče dalo odgovor, kakršnega za služi nestrpno ovaduštvo ter poučilo ormoške „Germane“, da sodnik ni — občinski sluga. Kako bi neki gledala ista inštanca, ako bi vse slovenske občine, kjer so nemško misleči uradniki, odrekli istim zaupanjem!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Našemu gasilnemu društvu so letos v podporo poslali: g. dr. Franjo Rosina 4 krone; g. dr. Karol Grossmann 10 kron ter slavna psojilnica v Gornji Radgoni 40 kron.

Vsem, ki naše res tako podpore potrebno društvo tako velikodušno podpirajo, izreka odbor najtoplejo zahvalo.

Društvo, bodisi katero koli, menda nima nobeno toliko spletk in nasprotja, kakor naše gasilno društvo. In ravno o teh rečeh bomo nekoliko pozneje bolj podrobno poročali.

Ker so se naše občinske volitve tako povoljno izvršile, da smo dobili zopet narodnega župana, obstoji v tem tudi naša zmaga! Nekateri rodoljubi so nas opozorili in ob enem tudi obljubili darovati lepo sveto, da naj bi začeli nabirati za društveno zastavo. Ta predlog smo z veseljem sprejeli. Odbor se torej zaupno obrača na vse domače rodoljube kakor tudi vse prija telje požarnih bramb, da blagovolijo pošiljati v namen dobrovoljne darove in sicer na tajnika in blagajnika gas. društva g. Ivan Košarja. Vsi darovi se bodo tudi svoječasno naznanili. V to nam pomoz! Bog in prijatelji naši!

Narodno-gospodarske novice.

Vinogradnikom!

Mihaela Altzieblerja je novo, za Avstro-Ogrsko patentovano škropilno sredstvo za uničenje grozdne plesnobe (oidium tukeri). Kakor znano, se mora trsje pred cvetjem in po cvetju poškopiti z modro galico, da se ne pojavi strupena rosa (peronospora). Novejši čas se je pojavila v vinogradih tudi grozdna plesnoba (oidium tukeri); da se isto odpravi, treba je trsje dvakrat, da celo trikrat žvepljati, kar povzroči veliko stroškov. Znajmeimenovano delo žvepljanja v od pravo grozdne plesnobe se prihrani lahko s tem, ako se primeša 100 litrom vapnene modre galice en liter škropilnega sredstva Mihaela Altzieblerja v Celju, in s tem poškopiti trsje pred cvetjem in po cvetju, in kjer je grozdna plesnoba (oidium tukeri) nastopila hujša, po 4—5 tednih še enkrat in sicer z navadnimi peronospora-brizgalnicami. Ako se pa nahaja v vino gradu trsje, na katerem se je grozdje posušilo že več let zaporedoma, tedaj se vzame Mihaela Altzieblerja škropilno sredstvo in se z istim namaže trsje, še predno požene peresa, počenši od korenine z ostrim čopičem. En liter imenovane škropilnega sredstva stane 70 vinarjev in se dobi pri g. Mihaelu Altzieblerju v Savinski ulici (Sanngasse) v Celju.

(Zmanjševanje solnčnega premera.)

Sloveči zvezdoslovec Robert Held, posvetivši celo življenje v proučevanje našega dnevnega sveta, je prišel nedavno do jako žalostnega rezultata: solnce se od dne do dne zmanjšuje. Held je celo natančno izračunal pojemanje solčne oble. Ista se zmanjša sleherni dan za 22 859 centimetrov. Ker je solnce silno veliko, potem se nimamo vzroka bati. Toda solnce se zmanjša vsako stoletje za 8 kilometrov. Za časa Virgilija je bilo solnce 80 kilometrov večje od današnjega, a leta 8600 bode ravno dvakrat manjše kot je sedaj. Lahko si je misliti, kako grozen udarec bo to za človeštvo. Leta 8600 ljudje ne bodo imeli niti solčne svetlobe niti solčne toplote; njih strašno razširjene oči bodo izstopile iz očesnih jamc, kakor pri živalih, živečih v globokem

mraku morskega dna. Sadeži ne bodo uspevali; vsa rast izgine; sila in življenje polagoma zapustita zemljo. Prostodušni ljudje poreko, češ, saj se bode možno okoristiti s premogom, da se ne bi zmrznilo. Na nesrečo bode ves premog za tisto dobo izčrpan. Tudi s kožuhovino se ne bo moglo oblačiti, ker bode vsa dotična zverina iztrebljena. In od mraza drhteče človeštvo bode prosilo poslednjega solnčnega žarka, da bi umrlo. No, i tega žarka ne bo.

(Način, kako iskati studenca.)

Ako se hoče zvedeti, kje je studenec in kako globoko pod zemljo, postopa se na sledeči način: vzame se 4—5 gramov živega apna, žvepla, bakrenega zelenila in kadila. Vse to se zdrobi v droben prah, se dobro premeša ter vsiplje v glinast lonec, na vrh se dene nekoliko ovčje volne in pisker se dobro pokrije s takisto glinastim pokrovom. Na onem kraju, kjer se namerava izvesti poskus, izkoplje se čevljev globoka jama, in vanjo se postavi lonec, ki se preje stehta z vse bino vred. Črez 24 ur se vzame lonec iz jame ter se iznova pretehta. Ako se teža lonca ne izpremeni, potem na omenjenem mestu ni studenca, če pa se ista poveča, potem je to veselo znamenje, da je voda pod zemljo. Poskusi so pokazali, da če tehta lonec 2 grama več, potem se studenec pretaka 75 čevljev globoko pod zemljo; ako je za štiri grame težji, pri 8 gramih 25 čevljev, pri 10 gramih se voda 30 čevljev globoko; pri teži 6 gr. 27½ čevljev, pri 12 gr. se voda pretaka 12½ čevlja globoko pod zemljo. Na tak način je možno, prenašajoč lonce iz kraja v kraj, ali pa zakopavši hkrati več loncev, brez posebnega truda zvedeti, kje so podzemeljski studenci, in kako globoko so pod površjem.

Vpliv paše na mlado živino.

Da je paša na prostem zelo uspešna za mlado govedo, tega pač ne bode zanikal nobeden živinorejec. Sledeči primer nam to potrjuje. Neka kmetijska zadruga na Virtenberškem je lansko pomlad dala v pašo iz različnih občin 51 mladih goved. Vse živali so poprej zmerili in stehtali. Iste so se odposlale na pašo 18. maja ter se pasle do 5. oktobra in tega dne se spet pretehtale. Vzlječ temu, da so te živali boleale za kugo na gobou in parkljih, zvečala se je teža v teh 140 dneh povprečno za 72,5 kg, ali več kot pol kg na dan. Stroški paše so znašali od edne govedi 25 pfenigov, tako, da se mora uspeh smatrati kot zelo ugoden. Stare so bile živali od 5½ do 18 mesecev pred pašo in so tehtale 130—405 kg. Po paši je najlažje govedo tehtalo 255 kg, najtežje 465 kg. Žival, ki se je najlažje izpasla, je brojila pred pašo 18 mesecev ter tehtala 340 kg, po paši 360 kg. Govedo, ki je najbolj uspelo, je brojilo pred pašo 7 mesecev in tehtalo že 130 kg, a po paši 275 kg; zraslo je torej poprečno sleherni dan čez eden kilogram.

Napajanje svinj.

S poletjem nastane čas trpljenja za naše ščetinarje. Vročina povzroči vsakojake nezgode, pogostoma tudi smrtonosne bolezni. Če človek opazuje marsikak svinjak in svinjski pašnik, smiliti se mu morajo živali radi muk, ki jih pretrpe vsled pomanjkanja prepotrebne čiste vode. „Svinja je nečedna žival ter raje najraje po gnojnici, čemu torej čista voda?“ Uprav zato, ker jej nedostaje čiste vode, raje po mlakuži. Svinja se navadno pita, in one redilne snovi, ki se pretvarjajo v slano, povzročajo silno vročino, katero hoče in more žival na vsak način hladiti. Kakšno veselje je za svinje, če se morejo ob vročih dneh kopati v čisti, hladni vodi. Potem se pač nikakor ne zmenijo za gnojnico. Ondi pa, kjer se živali vkljub temu, da imajo na razpolago čisto, svežo vodo, valjajo po gnojnici, je kriva klaja. Klaji primanjkuje soli, koje tudi naše domače živali ne morejo pogrešati. V gnojnici, kakor znano, se nahajajo amonijakove soli, zatorej iščejo svinje krmi primanjkujoče soli po gnojnici. Torej klajo soliti in skrbeti za čisto vodo, pa bodo tudi svinje opustile slabo navado. Svinja je mnogobolj snažna žival, kakor se v obče misli.

Politični pregled.

(Cesar pojde v Prago) proti sredi junija in bo ostal ondi nekaj dni. Iz Prage pojde v Litomežice in v Aussig. Čez deset let poseti cesar letos zopet Prago, to staro, krasno stolico čeških kraljev, ki se je dvignila do neverjetnega sijaja. Obiskal bo tudi dvoje, po večini prebivalstva nemških mest na Češkem. Časopisje sodi, da bo cesarjev poset češke prestolice in dveh nemških središč začetek češko-nemške sprave ter začetek trajnega miru v parlamentu. Cesar hoče s svojim posetom Prage izraziti Čehom svojo zahvalo, da so s svojim požrtvovalnim samozatajevanjem omogočili, da parlament deluje, ter da dovrši še v tem zasedanju velike zakone, ki so za narodno gospodarski razvoj države največjega pomena.

(Avstrijska delegacija.) V ponedeljek, 20. maja se je sešla v gosposki zbornici avstrijska delegacija. Predsednikom je bil izvoljen knez Lobkowitz, njegovim namestnikom vitez Jaworski. Vlada je delegaciji predložila skupni proračun za leto 1902. Skupna potrebščina znaša za bodoče leto 364.006.643 K in se je v primeri s tekočim letom pomnožila za 1.152.232 K. Redna potrebščina znaša 327.896.625 K, izredna 361.100.18 kron. Dohodki znašajo 6.191.677 K, čista potrebščina torej 357.814.966 K. Čista potrebščina se razdeli: ministrstvo za vnane posle 11.075.452, vojno ministrstvo, in sicer za armado 301.423.526, za mornarico 46.910.820; skupno finančno ministrstvo 4.276.427, računski dvor 320.408 K. — Dohodki iz skupne carine se proračunavajo v Avstriji na 99.235.100 K, na Ogrskem 15.845.950 K, v Bosni na 588.829 K, skupaj 115.669.870 kron. Režijski troški carine pa znašajo 3.700.000, čisti preostanek carine torej 111.969.870 kron. Od te svote pa se še za Bosno in Hercegovino odbije carinska pavšala 1.428.571 K, in končni preostanek carine v znesku 110.541.299 K se kot pokritje odšteje od čiste potrebščine v znesku 357.814.966 K. Nepokrita potrebščina znaša torej 247.273.667 K. Ta svota se razdeli po kvotnem ključu in odpade na Avstrijo 162.211.152 K, na Ogrsko 85.062.141 K. Delegaciji je bil predložen tudi proračun za Bosno in Hercegovino; potrebščina znaša 44.582.296 K, pokritje je višje za 263.985 kron.

(Jugoslovanski napredni klub) so ustanovili dne 21. t. m. na Dunaju; v njem so štirje slovenski napredni zastopniki dr. Ferjančič, Ga briček, Plantan in dr. Tavčar ter dva srbska zastopnika iz Dalmacije: Kvekić in Vujatović. Predsednikom je izvoljen dr. Ferjančič, a njegovo imenovanje Kvekić.

(Proračunski provizorij) je bil po preteku štirih let v petek zopet edenkrat odobren v budgetnem odseku. S tem se je v Avstriji zopet pričelo redno postavno delo, katero je za Badenijske dobe onemogočila hrupna levičarska obstrukcija. Že dosedanja dela, kakor izvolitev delegatov, dovolitev vojaških novincev in velik broj gospodarskih zadev, vse to je dokaz, da je zbornica pričela z resnim delom.

(Gosposka zbornica) baje ne pritrdi predlogi o žganjarini v onem smislu, kakor jo je sprejela poslanska zbornica. S tem bi se seveda stvar samo zavlekla, in bi predloga ne bila rešena o pravem času. Komisija gosposke zbornice je prvotni načrt v nekoliko že premenila in bo radi tega ta predloga prišla še enkrat v poslansko zbornico.

(Nov davek) na železniške vožne karte, katerega je predložil finančni minister zbornici, bi donesal državi 11½ milijona kron letnega dobička ter bi znašal za glavne železnice 12, za lokalne 6 in za male železnice 3 odstotke vožne cene.

(Penzijско zavarovanje zasebnih uslužbencev.) Vlada je predložila poslanski zbornici zakonski načrt o penzijskem zavarovanju privatnih uslužbencev. Po tem načrtu se morajo zavarovati vsi tisti uslužbenci, ki dobivajo mesečno ali letno plačo in sicer najmanj 300 K na leto. Zavarovanec dobi s tem pravico do rente, ako postane za delo nesposoben, in pravico do podpore, ako je brez službe. Tudi se preskrbe vdove in sirote. Zavarovanci bodo morali plačati premije, a tudi delodajalci bodo morali prispevati.

(V Srbiji) se vsled zadnjega dogodka položaj ni premenil. Ministrstvo uživa isto zaupanje kot prej, prijateljsko razmerje med Rusijo in Srbijo ostane neskaljeno. Kralj zaupa kraljici, da ni imela namena varati ga, temveč ji je bilo sami njeno stanje nejasno. To je razumljivo, ker so ji uprav zdravniki, katere je s početka vprašala, zatrdili, da je v blagoslovljenem stanju. Kralj je pomilostil prejšnjega vodjo radikalne stranke Tajsica, ki je bil obdolžen napada na umrlega kralja Milana.

(Parlamentarne volitve v Španiji.) Dne 10. t. m. so se vršile po vsej Španiji volitve v zbornico. Izvoljenih je bilo 230 liberalnih poslancev, ki so pristali Sagastinega kabineta, in 170 klerikalcev, republikancev, karlistov in drugih. Volitve so bile precej burne; v Barceloni so zabodli volilnega komisarja, poleg tega pa je bilo še več ranjenih in ubitih. V 32 okrajih se volitve še niso končale.

(Vojna v Južni Afriki.) Položaj na bojišču se v najnovšem času ni znatno premenil; država Oranje ter Natal sta popolnoma prosti burskih čet in imata le nekaj angleških posadk. Prav dobro imajo Buri še zasedeno kapsko kolonijo in pa južni del Transvaala. Dewet se svojim oddelkom neprestano giblje in maršira iz ednega okraja v drugega, zato Angleži nikdar ne vedo, kje da se pravzaprav nahaja. Zdaj so se Angleži v svojem obupnem stanju poslužili zadnjega, skrajno-sramotnega sredstva. Naščevali so proti Burom zamorce, ki so začeli ropati in požigati Burom vse, kar jim pride pod roke. V ednem okraju so uropali že na tisoče živine in jo izročili Angležem, ki so jim obljubili za odškodnino deseti del. Papež se je zadnje dni obrnil do Klügerja s prošnjo, naj posreduje za mir, da se ustavi prelivanje krvi.

Razne stvari.

(Nemci v Pragi.) Po zadnjem ljudskem štetju z dne 31. decembra 1900 živi v Pragi 29.273 Nemcev, ki imajo sedem nemških gornjih gimnazij, štiri gornje realke, tri deške in dekliške meščanske šole in osem deških in dekliških šol. 102.974 Čehom na Dunaju — v istini jih je 314.215 — pa ne privoščijo niti edne češke ljudske šole. O ti proslavljani avstrijska enakopravnosti!

(Židje in krščanska kri.) „Deutsches Volksblatt“ javlja, da bodeta v državnem zboru prišla v razgovor dva zanimiva slučaja. V bližini Dunaja so prišli na sled, da je nek Žid odvezl krščanskemu dekletu knji. Ko je policija prišla na sled dejanju, se je Žid obesil na jermenu. Drug slučaj se je zgodil v neki vasi v Galiciji. Žid je krščanskemu dečku prerezal členke na roki. Dvajset prič potrjuje izpovedi dečkove.

(Kraljica Jelena.) Porod italijanske kraljice Jelene pričakujejo v najbližnjem času. — Kraljici se je ponudilo dosedaj 4772 babic in nič manje dojk. Dvorni zdravnik je izbral neko krasno 23letno ženo, Magdaleno Conti, ki pa je sicer le začasno na dvoru, ker kraljica ostaje pri tem, da bo svoje dete sama dojila.

(Milijonarja pojedli.) Nemškega milijonarja Merckea in njegovega privatnega tajnika Coroso so vjeli pobili in pojedli kanibali na otoku New Britain. Mercke je namreč potoval na svoji ladji okrog sveta in najbolj so ga zanimali divjaki. Na otoku New Britain se je bil izkrcal in ker so ga zanimali šege in navade tamošnjega ljudstva, sta se oddaljila s tajnikom predaleč v sredino otoka. Ujela ju je tolpa domačinov in pojedla. Nemški cesar je takoj ukazal, da naj odpluje edna bojna ladja iz kitajskega vodovja tja na otok, pa da naj se maščuje nad smrtjo nemškega milijonarja Merckea.

V najem se dá

prodajalnica z mešanim blagom

obstoječa že 40 let, v večjem trgu na Spodnjem Štajerskem s sedežem c. kr. okrajnega sodišča, tik farne cerkve, s stanovanjem, vso opravilo in tudi če treba z vsem blagom pod jako ugodnimi pogoji. — Več pove (195) 2-2 uredništvo „Domovine“ v Celju.

UČENEC

ki je dovršil z dobrim uspehom večrazredno ljudsko šolo, ki je zmožen slovenskega in nemškega jezika in je sin poštenih roditeljev, se sprejme pod ugodnimi pogoji takoj v trgovino z mešanim blagom Mihaela Sernca v Rušah

(194) 3-3 pri Mariboru.

Naznanilo.

Dovoljujem si vljudno naznanjati, da bodem od sedaj naprej

gostilno „pri lastovki“ („zur Schwalbe“)

v Gaberjih

imel sam ter bodem vedno skrbel za dobro pijačo in dobro kuhinjo.

Velespoštovanjem

(197) 1

Štefan Strašek

lastnik.

V Celju, dne 22. majnika 1901.

Vožni red na južni železnici.

veljaven od 1. maja 1900.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 2. uri 10 m. zjutraj in ob 4. uri 13 minut zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 8 m. dopoldne in ob 1. uri 50 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri 24 m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 9. uri 47 minut zvečer (do Trsta); mešani vlak ob 5. uri 55 m. med Mariborom in Ljubljano zvečer.

Odhod iz Celja proti Dunaju. Brzovlak ob 1. uri 29 m. popoldne, ob 11. uri 31 m. zvečer in ob 1. uri 33 m. ponoči; poštni vlak ob 5. uri 21 m. popoldne in ob 2. uri 50 m. ponoči; osebni vlak ob 7. uri 28 m. zjutraj in ob 2. uri 15 m. popoldne (do Bruka); osebni vlak ob 9. uri 18 m. (do Maribora); mešani vlak ob 9. uri 42 m. dopoldne (do Maribora).

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 38 m. zjutraj in 4. uri 08 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 44 m. zjutraj in 2. uri 38 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer. Mešani vlak ob 7. uri 20 m. zjutraj in ob 3. uri 38 m. popoldne in ob 6. uri 55 min. zvečer (do Radgone); mešani vlak ob 6. uri 15 m. zjutraj (od Radgone).

Odhod iz Ljutomer v Spielfeld. Mešani vlak 4. uri 25 m. zjutraj (od Radgone), 8. uri 40 m. zjutraj, 3. uri 10 m. popoldne in 7. uri 10 m. zvečer (do Radgone).

Odhod iz Poljčan v Konjice ob 9. uri 10 m. dopoldne in ob 4. uri 25 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poljčane ob 7. uri 10 m. zjutraj in 12. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuiju itd. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči in ob 2. uri 55 m. popoldne, osebni vlak ob 9. uri 6 m. dopoldne in ob 8. uri 20 minut zvečer.

Odhod iz Maribora proti Dunaju. Brzovlak ob 2. uri 56 m. popoldne, 3. uri 10 m. in ob 2. uri 30 m. zjutraj in ob 12. uri 50 m. zjutraj; poštni vlak ob 5. uri 27 m. zjutraj in ob 7. uri 40 m. zvečer; osebni vlak ob 7. uri 35 m. zjutraj (do Bruka), ob 9. uri 40 m. zjutraj do Dunaja in ob 6. uri 12 m. zvečer do Bruka.

Odhod iz Maribora proti Trstu. Brzovlak ob 2. uri 22 m. popoldne, ob 12. uri 58 m. zjutraj in ob 2. uri 48 m. ponoči; poštni vlak ob 8. uri zjutraj in 11. uri 42 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 24 m. zjutraj (do Ljubljane) in ob 7. uri 24 m. zvečer (do Trsta); mešani vlak ob 2. uri 35 m. popoldne (do Ljubljane); osebni vlak ob 10. uri 50 m. popoldne (do Celja).

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 36 m. ponoči; osebni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj (do Beljaka) in ob 9. uri 25 m. popoldne ter ob 3. uri 06 m. popoldne in ob 8. uri — m. zvečer.

Odhod iz Velenja na Koroško ob 10. uri 17 min. zjutraj in ob 6. uri 35 min. zvečer.

Odhod iz Sp. Dravograda v Velenje ob 12. uri 20 min. popoldne in ob 8. uri zjutraj.

(201) 1

Vabilo

na

II. redni občni zbor

„Kmetijskega društva v Laškem“

registrirane zadruga z omejeno zavezo

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 9. junija t. l., ob 3. uri popoldan

v prostorih posojilničnega salona v Laškem

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnega računa za leto 1900.
4. Dopolnilna volitev načelnika.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

NB. V slučaju, da bi zgoraj sklicani občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, vrši se ob polu 4. uri isti dan, na istem kraju in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki bode sklepčen brez ozira na število udeležencev.

Načelnstvo.

Dva vinograda

sta po ugodni ceni naprodaj, vsaki po 5 oralov velik, na lepi solčni legi v Dobrečicah v kozjanskem okraju.

K vinogradom spada tudi ena hiša in klet ter 7 močnih sodov po 10—12 polovnjakov.

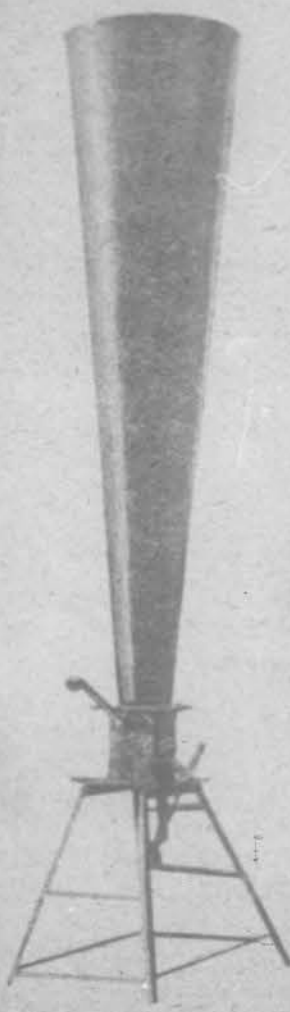
Proda se iz lastnega nagiba. Kupci blagovolijo vprašati pri lastniku Albinu Kolariču v St. Lorencu, pošta St. Pavel pri Preboldu.

(190) 6-3

Ivan Rebek

(196) 5-1

ključalnica mojster v Celju, Poljske ulice števil. 14
priporoča svoje najnovejše, najboljše in najvarnejše
možnarje za streljanje proti toči.

(200) 1

Vabilo

II. redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Laškem“

registrirane zadruga z neomejeno zavezo
ki se bode vršil

v nedeljo, 9. junija 1901, popoldne ob 4. uri
v posojilnični salonu v Laškem.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računa za leto 1900.
4. Volitev načelnika.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

NB. V slučaju, bi zgoraj sklicani občni zbor ob
določeni uri ne bil sklepčen, se bode vršil ob polu 5.
uri isti dan, na istem kraju in z istim dnevnim redom
drugi občni zbor, ki bode sklepčen brez ozira na šte-
vilo udeležencev.

Načelnstvo.

Ženitev!

Mladenci, star 23 let, lastnik 15.000—18.000
gl. vrednega posestva, želi radi pomajskanja znanja
tem potom od 18 do 22 let stare neveste, katere naj bi
imela 5.000 do 8.000 gl. premoženja v denarju.
Samostalne in pa take, ki so vsaj nekoliko izobra-
žene imajo prednost, če tudi imajo manj premo-
ženja. Na osebno lepoto se ne gleda veliko, pač pa
na dobro srce in moralno obnašanje. Ponudbe v
zaprtih pisanih (ako mogoče s sliko) naj se pošil-
jajo pod šifro „Lepa bodočnost“ na upravištevno
„Domovina“ v Celju. (202) 2-1

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim,
deloljubnim in stalno naseljenim osebam
s povzetjem zastopa domače zavarovalne
družbe prve vrste. — Ponudbe
pod „1.798“ Gradeč, poste restante.

Otročje vozičke za ležati in
sedeti, kakor drugo pleteno
blago, košarice, različne kov-
čage in torbice

priporoča po nizkih cenah
Peter Kostič v Celju.

Naznanilo.

Dovoljujem si slavnemu občinstvu naznanjati, da
sem otvoril svoj na novo prenovljeni, senčni vrt in
kegljišče.

Postregel bodem z vedno svežim pivom, narav-
nimi vini in dobro kuhinjo.
Se priporočam za mnogobrojni obisk s spoštovanjem

Martin Antloga

(203) 3-1

Spodnja Hudinja št. 13.

Išče se za večjo trgovino z žitom, deželnimi
pridelki in špecerijsko robo (na Kranjskem)

spreten poslovodja

z zadostno prakso. Pravilno znanje slovenščine
in nemščine, kakor tudi uporabljivost za pisar-
niško delo neobhodno.

Pismene, z natančnim opisom dosedanjega
delovanja, s pričevali event. tudi s sliko oprem-
ljene ponudbe so vložiti pod šifro „M.“ na
uredništvu lista.

Plača po dogovoru

(192) 2-2

Prva tržaška razpošiljatev na deželo

France Mirt, Trst

priporoča najgorkije p. n. slovenskemu občinstvu svojo
zalogo kave, riža, južnega sadja, olja, čaja, čokolade,
konserv, rib, sira, vina namiznega in za desert itd.
Blago se razpošilja po železnici v količinskih od
najmanj 30 kg. vsebine sestavljene iz edne ali pa iz
več vrst blaga kakor tudi v poštnih količinskih od 4 $\frac{1}{2}$
kg. vsebine.

Vožnino in embalažo plača pošiljatelj.

Poštni količki (4 $\frac{1}{2}$ kg. vsebine franko).

Kava.	K
Santos I. izbran količ 4 $\frac{1}{2}$ kg. stane	11.40
Santos II.	10.40
Java zelena	12.20
Java gold.	15.58
Ceylon I.	14.24
Ceyl. Perl.	15.60
Kuba I.	16.15
Portorico ext.	15.20
Mokka prava arab.	16.15
Riž.	K
Karolina	3.80
Ostiglia glace	3.40
Japonski	2.72

v zabojčkih s kositarjevo posodo [Schraubenverschluss.]

Nizza extra zabojček 4 kg. vsebine	K
Genua	7.56
Aixer	7.40
Jedilno	5.80

Vino (Desert.)	K
Marsala sodček 4 lit. vsebine stane	10.—
Malaga	14.80
Lacrimae Christi	14.60
Madera sodček	14.80
Cipro	13.20

Oranče.	K
Mesina v košaricah 30—32 komadov	3.20
Mesina krvave	3.60
Limone	2.80

najboljše za britev, toaletno in fino perilo zabojček
4 $\frac{1}{2}$ kg. vsebine

Milo (Spremitura)	K
Naturel količ 4 $\frac{1}{2}$ kg. vsebine	5.80
Lacrima	6.70
Izbran	9.50

Častitim g. duhovnikom priporoča posebno svojo
zalogo virha kakor tudi olja in dušice za večno luč ter
si usoja izvršiti č. naročbe z nemudno in natančno po-
strežbo.

Obširnej ceniki se po želji razpošiljajo brezplačno.
Spoštovanjem udani

(188) 10-2

France Mirt.

Proda se

lepo veliko posestvo v Lokovici.

Isto je oddaljeno četrte ure od trga Šoštanja in leži na
lepem solnčnem kraju, zemlja je dobro obdelana in zelo
rodovitna, ravnotako tudi vinograd, kateri dá dobro vino.

Celo zemljišče meri okoli 34 oralov in se redi
skozi celo leto lahko 10—12 glav goveje živine.

Poslopja in sicer hiša, gospodarsko poslopje, ko-
zolec, kašta, v kateri se spodaj nahajajo kleti in svinaki
hlev, so v dobrem stanu.

Premičnine so vsakovrstne pri posestvu in pri
vinogradu in se prodajo skupaj s posestvom.

Vse natančneje se izve pri **Mihaelu Cerovšku**,
posestniku v Šoštanju.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, pa najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, maliso štupo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželni pridel-
kov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob času vsake sadije, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah.

Nadalje kupujem

predivo, jabolka

fižol, vsake vrste laneno seme itd., itd.

Svoji k svojim!

Najboljše strune

za gosli, kitare, tamburice in citre

dobiti so v

trgovini

Drag. Hribar-ja

v Celju

Rotovška ulica števil. 2

Najsolidnejša in točna izvršitev vseh kamnoseških del

po najnižjih konkurenčnih cenah!

VINCENC ČAMERNIK

kamnoseški mojster v Celju, Nove ulice št. 11.

Kamnosekarstvo in podobarstvo. Zastopstvo šamotnega tlaka iz Rakoniških toplic
na Češkem. — Izvrševanje umetnih cerkvenih kamnoseških del kakor: altarjev,
tabernakeljev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih kamnov i. dr. — Sprejemajo se
vsakovrstna stavbena kamnoseška dela in sicer: stopnice, podesti, fačade, ban-
garji, balkoni, tlak itd. iz kamna in cementa. — Lastni kamnolomi. — Izdelo-
vanje pohištvenih plošč iz kararskega ter drugih tu- in inozemskih pisanih
marmorjev v vsaki velikosti in obliki. — V zalogi vedno nad 200 nagrobnih spo-
menikov iz raznovrstnih marmorjev, granitov in sienitov po najnovejših arhitek-
toničnih obrisih in konkurenčnih cenah. — Struganje in likanje marmorja s
stroji. — Naprava kompletnih rodbinskih rakev kakor tudi oskrbovanje vseh
poprav na nagrobnih spomenikih in zasekavanje napisov. — Obrisi, načrti in
narisi se izvrše točno.

(196)

Kupujte le dvakrat žgani pristni

kranjski brinovec

od Franc Cvek-a, Kamnik (Kranjsko).
(194) 5-1

ATA ATA ATA ATA ATA ATA ATA ATA ATA

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wiener Gürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji meri.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kamešnine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kubinjske priprave, štedilnikov itd.

Velika zaloga poljedelskih in vinorejskih strojev, raznovrstnih sesalk za vodnjake in kletarstvo.

Pozor gg. kovači! V večjo udobnost svojih cenj. odjemalcev omislil sem si stroj za osičenje kolesnih šin, katerega se zamorejo isti v mojem skladišču vedno posluževati.

Za čas-košnje priporočam svoje

— izvrstne kose iz najfinejšega jekla —
ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamčil

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Južno-štajerska hranilnica

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji: Sevnica, Gornjigrad, Šoštanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti poluletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako, da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje na zemljiško varnost po 5%.

Hranilnica posluje s strankami

vsak torek in petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kuratorjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih sodiščih.